

Varga Mihály köszöntése

A *Forrás* ezzel a számával negyvenedik évfolyamába lépett, alapító szerkesztője január elsején töltötte be életének nyolcvanadik évét.

Irodalmi tevékenységét az 1950-es években kezdte Kecskeméten. Írásai – többnyire versek – 1957-től jelentek meg a *Forrás* elődjében, a *Kiskunságban*. Utolsó három évében, 1967 és 1969 között már ő szerkesztette ezt a ritkásan megjelenő kiadványt, miután 1962-ben, az *Aranyhomok* című, országos figyelmet keltő antológiával bebizonyította a szerkesztésben való jártasságát és kapcsolatteremtő képességét. E kiadványban olvasható író barátaihoz, munkatársaihoz intézett levele. Ebből idézünk: „...tele van széppel ez a mi életünk, tele van gyönyörűséggel. Ahol pedig rosszat találunk, segítsünk elmulasztani, mert szabad és kell, mert mi, akik az élet mélyére szállva bűvarkodunk, tudjuk, hogy hatalmasabb az élet ereje és igazsága minden gonosznál!” Ki-ki saját élményei és meggyőződése szerint olvashatta ezeket a sorokat. Figyelmeztetésként, hogy igyekezzen úgy viselkedni, mintha jól érezné magát az éppen csak puhulni kezdő diktatúrában, de biztatásként is, hogy „szabad és kell” az országot, a nemzetet sújtó elnyomás ellen küzdeni.

Érdemes elolvasni, újraolvasni Varga Mihály *Forrásvidék* című emlékezését e folyóirat 1994. évi 8. és 1995. évi 4. számában. Mennyi emberismeretre, taktikai érzékre, ügyességre, furfangra is volt szükség ahhoz, hogy az illetékesek áldásukat adják a *Forrás* megindítására, majd ne akadályozzák meg a fennmaradását!

A „puha diktatúra” azonban időnként megkeményedett. Hivatalos cenzúra nem volt, a kiadóktól meg a folyóiratok szerkesztőitől várták el a hatalom gyakorlóit az ellenőrzést. Varga Mihályt 1972 végén egy kifogás alá eső írásnak talán egyetlen mondata miatt elmozdították főszerkesztői állásából. A *Petőfi Népe* szerkesztőségébe került. Továbbra is írt a *Forrásba*, de egyre kevesebbszer. Máshova többször. Sokoldalú tevékenységét egy születésnap-i köszöntőben nemcsak fölmérni, hanem érzékeltetni sem lehet. Számba kellene venni verseit, szociográfiáit, könyvismertetéseit, főként kecskeméti alkotókról szóló írásait. Azt is, amelynek a megjelenését várjuk: *A táj vonzásában* című, hat kecskeméti költő tájélményét elemző művét.

Eredményes munkával töltendő további éveket kívánunk folyóiratunk elindítójának.

A Szerkesztőség